

Wiersz poleceń

MD

Pliki

Plik - jest to jednostka przechowywania i zapisu danych na dysku twardym komputera.

Plik to ciąg bajtów, opatrzony nazwą i atrybutami. Nazwa składa się z nazwy i rozszerzenia (oddzielonego kropką). Każdy plik posiada atrybuty: rozmiar, nazwa, właściciel, data utworzenia, data modyfikacji itp.

Katalogi

Katalog, Folder, Skorowidz – logiczna struktura danych w pamięci masowej (dysk, płyta, dyskietka, itp.) Katalog zawiera pliki i kolejne katalogi. Katalogi to inaczej pojemniki na pliki lub inne katalogi. Każdy katalog umożliwia tematyczny podział plików, który jest umieszczony pod określoną nazwą.

Standardowe katalogi:

- \ - katalog główny na każdym dysku
- .
- .. - katalog nadrzędny

Znaki specjalne

Znaki posiadające specjalne znaczenie podczas odwoływania się do plików i katalogów:

** - zastępuje dowolną grupę znaków*

? - zastępuje dowolny, pojedynczy znak

Przykłady:

**.* - oznacza wszystkie pliki*

**.e - wszystkie pliki o rozszerzeniu e*

*Autoexe?.b** - wszystkie pliki rozpoczynające się od *autoexe*, w których ósmy znak będzie znakiem dowolnym i mające rozszerzenie zaczynające się na *b*.

Nazwy

Pliki identyfikowane są przez ich nazwę. Jeżeli mamy więcej plików w katalogu każdy z nich musi mieć inną nazwę. W różnych katalogach pliki mogą mieć te same nazwy, nazwa różni się wtedy pełną nazwą pliku, składa się ona z nazwy dysku, nazw katalogów i nazwy pliku oddzielonymi znakami "\".

Polecenia wewnętrzne

Polecenie wewnętrzne — polecenie systemowe przechowywane w pamięci operacyjnej przez cały czas pracy systemu operacyjnego, należące do interpretera poleceń systemu. W systemie Windows 7 polecenia zapisane są w cmd.exe, a w systemie MS-DOS w pliku command.com.

TIME

Time - Polecenie time wyświetla lub ustawia czas systemowy.

Time [/T | godzina]

/T – zostaje wyświetlony bieżący czas bez możliwości podania nowego czasu.

Zadanie: Odczytaj godzinę systemową oraz zmień ją na inną. Wróć do poprzedniej godziny.

DATE

Date - Polecenie date wyświetla lub ustawia datę systemową zapisaną w CMOS.

Date [/T | data]

/T - jego użycie powoduje, że polecenie wyświetli bieżą datę bez monitowania o podanie nowej daty.

Zadanie: Odczytaj datę systemową oraz zmień ją na inną. Wróć do poprzedniej daty.

VOL

VOL - Polecenie vol wyświetla etykietę woluminu dysku i numer seryjny, jeżeli istnieją.

Vol [dysk:]

Zadanie: Odczytaj etykietę nośnika oznaczonego literą D.

CHDIR, CD

Polecenie **CD** jest to skrócona nazwa od polecenia **chdir**. Za pomocą poleceń wyświetlamy lub zmieniamy bieżący katalog.

CD [/D] [dysk:][ścieżka] [dysk:][ścieżka]

- ścieżka dostępu do katalogu /D – podczas zmiany bieżącego katalogu na dysku zmieniony będzie również bieżący dysk.

Polecenie ma kilka wyjątków:

CD.. przejście do katalogu nadrzędnego

CD przejście do katalogu głównego

CD dysk: wyświetlenie bieżącego katalogu na wskazanym dysku

CD bieżący dysk i katalog

Zadanie: Przejdź do katalogu Windows, który znajduje się na dysku C.

COPY

Polecenie **copy** pozwala na kopiowanie plików z lokalizacji źródłowej do lokalizacji docelowej oraz umożliwia łączenie kopiowanych plików

COPY [/D] [/V] [/N] [/Y | /-Y] [/Z] [/L] [/A | /B] źródło [/A | /B] [+ źródło [/A | /B] [+...]] [cel [/A | /B]]

Źródło - pliki do skopiowania

Cel - katalog docelowy lub nazwa pliku do nowych plików.

/D – odszyfrowanie pliku docelowego

/V - sprawdza poprawność zapisu kopiowanych plików

/N - używa krótkich nazw plików podczas kopiowania pliku o nazwie w innej postaci niż 8+3

/Y - zastąpienie istniejącego pliku docelowego nie wymaga potwierdzenia.

/-Y - zastąpienie istniejącego pliku docelowego wymaga potwierdzenia

/Z – kopiowane są pliki sieciowe w trybie restartowym

/L - gdy źródło jest łączem symbolicznym, kopiuje łącze do obiektu docelowego zamiast do rzeczywistego pliku, na które wskazuje łącze.

/A - pliki jest traktowany jako tekstowy ASCII

/B - pliki jest traktowany jako binarny

+ - operator łączenia plików.

Przykłady

1. Kopiowanie wszystkich plików tekstowych z katalogu bieżącego na nośnik umieszczony w napędzie D:

copy *.txt d:

2. Odczytywanie znaków wprowadzonych z klawiatury i zapisanie ich do pliku o nazwie tekst.txt

copy con tekst.txt

(con - to plik symbolizujący konsolę, type – edycja pliku)

Przykłady

3. Kopiowanie plików a.txt i b.txt do pliku c.txt

copy con a.txt

copy con b.txt

type a.txt

type b.txt

copy a.txt+b.txt c.txt

type c.txt

DIR

Polecenie **dir** wyświetla listę plików i podkatalogów.

**DIR [dysk:][ścieżka][nazwa_pliku] [/A[:]atrybuty] [/B] [/C] [/D] [/L]
[/N] [/O[:]porządek sortowania] [/P] [/Q] [/R] [/S]
[/T[:]pole_czasowe] [/W][X] [/4]**

[dysk:][ścieżka][nazwa_pliku] - Ustala dysk, katalog i/lub pliki do wyświetlenia.

/A – wyświetla listę plików z określonymi atrybutami.

D - Katalogi

R - Pliki tylko do odczytu

H - Pliki ukryte

A - Pliki gotowe do archiwizacji

S - Pliki systemowe

I - Pliki, których zawartość nie została zindeksowana

L - Punkty ponownej analizy - Prefiks oznaczający "nie"

/B - używa prostego formatu (bez informacji nagłówka lub podsumowania).

/C - pokazuje w rozmiarach plików separator tysięcy. Ustawienia wartość domyślna. Atrybut **/-C** służy do wyświetlenia separatora.

/D - podobne do **/W**, ale pliki są sortowane kolumnami.

/L – używane są małe litery.

/N – pokazuje nowy format długiej listy, w którym nazwy plików umieszczone są z prawej strony.

/O – zostaje wyświetlona lista plików według porządku sortowania:

N wg nazw (alfabetycznie)

S wg rozmiarów (od najmniejszych)

E wg rozszerzeń (alfabetycznie)

D wg dat i godzin (od najstarszych)

G grupuj katalogi na początku - Prefiks odwrócenia kolejności

/P - zatrzymuje wyświetlanie informacji po zapełnieniu ekranu.

/Q - pokazuje informacje o właścicielach plików.

/S - pokazuje pliki w określonym katalogu i wszystkich podkatalogach.

/T - ustala, które pole czasowe jest pokazywane lub używane do sortowania
pole_czasowe : **C** utworzenie, **A** ostatni dostęp, **W** ostatni zapis

/W - stosuje format szerokiej listy.

/X – pokazuje krótkie nazwy wygenerowane dla plików o nazwie w innej postaci niż 8kropka3. Format ten wygląda tak jak format **/N**, przy czym krótka nazwa jest wstawiona przed długą nazwą. Jeśli nie ma krótkiej nazwy, zamiast niej wyświetlane są spacje.

/4 - wyświetla rok przy użyciu czterech cyfr.

Uwaga: Jeżeli nie podamy podkatalogu, zostanie wyświetlony bieżący katalog.

Przykłady

Wyświetl wszystkie pliki o rozszerzeniu .jpg

dir *.jpg

Zadanie:

Sprawdź, jaki wpływ mają opcje wywołania poleceń dir na wygląd listy. Przetestuj przełączniki: (/b, /-c, /d, /q /,s, /w, /4).

DEL

Polecenie del usuwa pliki.

DEL [/P] [/F] [/S] [/Q] [/A[:]atrybuty]] nazwy

/P – Montowane pliki wymagają potwierdzenia operacji.

/F - Wymusza usunięcie plików z atrybutem tylko do odczytu.

/S – Usuwane są określone pliki ze wszystkich podkatalogów.

/Q – Jest to tak zwany Tryb cichy, nie żąda potwierdzenia.

/A – Pliki do usunięcia są wybierane do atrybutów.

R Pliki tylko do odczytu

S Pliki systemowe

H Pliki ukryte

A Pliki gotowe do archiwizacji

I Pliki, których zawartość nie została zindeksowana

L Punkty ponownej analizy

Przykład: Usuwa z bieżącego katalogu wszystkie pliki o rozszerzeniu *.txt

del *.txt

MKDIR, MD

Polecenie mkdir i md umożliwia założenie nowego katalogu.

MKDIR [dysk:]ścieżka

Dysk – określa literę napędu

Ścieżka – jest to ścieżka dostępu do zakładanego katalogu.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń, polecenie **MKDIR tworzy wszystkie pośrednie katalogi w ścieżce.**

Zadanie: Tworzenie katalogu „Nowy” w bieżącym katalogu.

mkdir Nowy

RENAME, REN

Polecenie Rename i Ren zmienia nazwę jednego lub więcej plików.

RENAME [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku1 nazwa_pliku2. REN [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku1 nazwa_pliku2.

[dysk:][ścieżka]- lokalizacja pliku, który ma mieć zmienioną nazwę.

Nazwa_pliku1 – obecna nazwa pliku

Nazwa_pliku2 – nowa nazwa pliku

Przykład: Zmienia rozszerzenia wszystkich plików znajdujących się w folderze bieżącym z *.htm na*.html.

ren *.htm *.html

TYPE

Polecenie **type** wyświetla zawartość jednego lub kilku plików tekstowego.

Type [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku

[dysk:][ścieżka] - ścieżka dostępu do wyświetlonego pliku

Nazwa_pliku - nazwa wyświetlonego pliku

Uwaga: Wyświetlanie można przerwać za pomocą CTRL+C.

TITLE

Polecenie ***title*** zmienia tytuł bieżącego okna konsoli.

Title [ciqg]

Ciqg - nowy tytuł okna wiersza poleceń

CLS

Polecenie ***cls*** czyści ekran.

PROMPT

Polecenie prompt zmienia domyślny tryb zgłoszenia (prefix) konsoli.

Prompt [tekst]

Tekst – jest to kod ładujący nowy tekst zgłoszenia.

\$A & (znak ampersand)

\$C ((lewy nawias)

\$E kod escape (kod ASCII 27)

\$G > (znak większe niż)

\$N bieżący dysk

\$Q = (znak równości)

\$T bieżąca godzina

\$H Znak Backspace (kasuje poprzedni znak)

\$B | (potok)

\$D bieżąca data

\$F) (prawy nawias)

\$L < (znak mniejsze niż)

\$P bieżący dysk i ścieżka

\$S (spacja)

\$V numer wersji systemu Windows

POLECENIA ZEWNĘTRZNE

To są polecenia systemu operacyjnego zapisane na dysku i wprowadzane w momencie ich wywołania.

XCOPY

Polecenie **xcopy** umożliwia kopiowanie drzew katalogów oraz plików. **Xcopy** wywołane bez podawania źródła kopiuje pliki z bieżącego folderu, Jeżeli foldery podane jako miejsca przeznaczenia nie istnieją, polecenie XCOPY tworzy je.

XCOPY źródło [cel] [/A | /M] [/D[:data]] [/P] [/S [/E]] [/V] [/W] [/C] [/I] [/Q] [/F] [/L] [/G] [/H] [/R] [/T] [/U] [/K] [/N] [/O] [/X] [/Y] [/Y] [/Z] [/B] [/EXCLUDE:plik1[+plik2][+plik3]...]

Źródło - wskazuje pliki do skopiowania.

Cel - wskazuje lokalizację i/lub nazwę nowych plików.

/A - kopiowane są tylko pliki z ustawionym atrybutem archiwalnym, nie zmieniając przy tym atrybutu.

/M – kopiowane są tylko pliki z ustawionym atrybutem archiwalnym, wyłączając ten atrybut.

/D:m-d-r - Kopiuje pliki zmienione określonego dnia lub później. Jeśli nie podano daty, kopiuje tylko pliki, w przypadku których czas wersji źródłowej jest późniejszy niż czas wersji docelowej.

XCOPY

- /EXCLUDE:plik1[+plik2][+plik3]...** - wskazuje listę plików zawierających ciągi. Każdy ciąg powinien być w osobnym wierszu w plikach. Jeżeli jakiś ciąg pasuje do dowolnej części ścieżki absolutnej kopiowanego pliku, plik ten nie zostanie skopiowany. Na przykład określenie ciągu postaci `\obj\` lub `.obj` spowoduje wykluczenie odpowiednio wszystkich plików w podkatalogu `obj` lub wszystkich plików z rozszerzeniem `obj`.
- /P** - monituje przed utworzeniem każdego pliku docelowego.
- /S** – kopiowane są foldery i podkatalogi, z wyjątkiem pustych.
- /E** – kopiowane są foldery i podkatalogi, łącznie z pustymi.
- /V** - sprawdza rozmiar każdego nowego pliku.
- /W** - monituje o naciśnięcie klawisza przed kopiowaniem.
- /C** – kopiowanie jest realizowane nawet po wystąpieniu błędu.
- /I** – jeśli dany cel nie istnieje i kopiowany jest więcej niż jeden plik, zakłada, że cel musi być katalogiem.
- /Q** – nie zostaje wyświetlona nazwa kopiowanych plików.

XCOPY

- /F** – kopiując plik lub folder, wyświetla pełne nazwy plików źródłowych i docelowych.
- /L** - wyświetla zasoby, które mają być skopiowane.
- /G** - zezwala na kopiowanie szyfrowanych plików do miejsca docelowego, które nie obsługuje szyfrowania.
- /H** – kopiowane są pliki ukryte i systemowe.
- /R** - zastępuje pliki tylko do odczytu.
- /T** - tworzy strukturę katalogów, ale nie kopiuje plików. Nie uwzględnia pustych katalogów i podkatalogów. Kombinacja przełączników **/T /E** uwzględnia puste katalogi i podkatalogi.
- /U** – kopiowane są tylko pliki istniejące już w miejscu docelowym.
- /K** - kopiowane są atrybuty. Normalnie Xcopy resetuje atrybut tylko do odczytu.
- /N** - kopiowane są, używając wygenerowanych krótkich nazw.
- /O** – kopiowane są informacje o własności pliku i liście kontroli dostępu (ACL).
- /X** - kopiowane są ustawienia inspekcji plików (implikuje użycie przełącznika **/O**).
- /Y** - wyłącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego pliku docelowego.
- /-Y** - włącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego pliku docelowego.
- /Z** - kopiowane są pliki w trybie umożliwiającym ponowne uruchomienie.
- /B** - kopiowane są łącze symboliczne zamiast obiektu docelowego łączy
- /J** - kopiowane są używając niebuforowanego **We/Wy**. Zalecane dla bardzo dużych plików.

FORMAT

Polecenie ***format*** umożliwia formatowanie nośników.

FORMAT wolumin [/FS:system_plików] [/V:etykieta] [/Q] [/A:rozmiar] [/C] [/X] [/P:przejścia] [/S:stan]

FORMAT wolumin [/V:etykieta] [/Q] [/F:rozmiar] [/P:przejścia]

FORMAT wolumin [/V:etykieta] [/Q] [/T:ścieżki /N:sektory] [/P:przejścia]

FORMAT wolumin [/V:etykieta] [/Q] [/P:przejścia]

FORMAT wolumin [/Q]

FORMAT

Wolumin - Ustala literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji lub nazwę woluminu.

/FS:syst_plików - Ustala typ systemu plików (FAT, FAT32, exFAT, NTFS lub UDF).

/V:etykieta - Ustala etykietę woluminu.

/Q - Wykonuje szybkie formatowanie. Ten przełącznik zastępuje /P.

/C - Tylko NTFS: Pliki utworzone w nowym woluminie będą domyślnie kompresowane.

/X - Wymusza uprzednią dezinstalację woluminu, jeżeli jest to konieczne. Wszystkie otwarte dojścia do tego woluminu przestaną być prawidłowe.

/R:revision - Tylko UDF: wymusza formatowanie do określonej wersji formatu UDF (1.02, 1.50, 2.00, 2.01, 2.50).

/D - Tylko UDF 2.50: metadane zostaną zduplikowane.

/A:rozmiar - Zastępuje domyślny rozmiar jednostki alokacji.

/F:rozmiar - Ustala rozmiar dyskietki do sformatowania (1,44)

/T:ścieżki - Ustala liczbę ścieżek na jednej stronie dysku.

/N:sektory – Ustala liczbę sektorów na ścieżce.

/P:przejścia - Zeruje każdy sektor w woluminie tyle razy, ile określono przejść. Tego przełącznika nie można używać z przełącznikiem /Q.

/S:stan - gdzie " stan " ma wartość " enable " lub " disable "

FORMAT

Uwaga. Zarówno podczas szybkiego, jak i pełnego formatowania ma miejsce usuwanie tablicy alokacji plików.

Uwaga. Przy formatowaniu pełnym następuje sprawdzenie całej partycji pod kątem istnienia uszkodzonych sektorów. Sprawdzanie wydłuża czas formatowania, ale podnosi pewność co do stanu nośnika.

Uwaga. Polecenie format niszczy dane, i jest trudne do odwrócenia, dlatego też należy uważać ażeby nie zniszczyć przypadkowo danych.

FINDSTR

Polecenie *findstr* wyszukuje ciągi znaków w plikach.

**FINDSTR [/B] [/E] [/L] [/R] [/S] [/I] [/X] [/V] [/N] [/M] [/O]
[/P] [/F:plik]**

**[/C:ciąg] [/G:ciąg] [/D:lista katalogów] [/A:atrybuty
kolorów]**

[/OFF[LINE]] ciągi [[dysk:][ścieżka]nazwapliku[...]]

/B – dostosuje wzorzec, jeżeli znajduje się na początku wiersza.

/E – dostosuje wzorzec, jeżeli znajduje się na końcu wiersza.

/L - traktuje ciągi wyszukiwania jako literały.

/R - traktuje ciągi wyszukiwania jako wyrażenia regularne.

FINDSTR

/S - wyszukuje pasujące pliki w katalogu bieżącym i we wszystkich podkatalogach.

/I - ustala wyszukiwanie bez uwzględniania wielkości liter.

/X - drukuje wiersze pasujące dokładnie.

/V - drukuje tylko wiersze, które nie zawierają dopasowania.

/N - drukuje numer wiersza przed każdym pasującym wierszem.

/M - drukuje tylko nazwę pliku, jeżeli zawiera on dopasowanie.

/O - drukuje przesunięcie, w znakach, przed każdym pasującym wierszem.

/P - pomija pliki zawierające znaki niedrukowalne.

/OFF[LINE] - nie pomija plików z ustawionym atrybutem przesunięcia.

/A:atryb. - ustala atrybut koloru za pomocą dwóch cyfr szesnastkowych.

/F:plik - czyta listę plików z określonego pliku (/ oznacza konsolę).

/C:ciąg - używa określonego ciągu wyszukiwania jako literału.

/G:plik - pobiera ciągi wyszukiwania z określonego pliku

/D:kat. - przeszukuje foldery, nazwy których, rozdzielone przecinkami, zostały określone.

ciąg - tekst do odszukania.

[dysk:][ścieżka]nazwapliku - ustala plik lub pliki do przeszukania.

Przykład:

findstr "ZSOT" spis.txt

CHKDSK

Polecenie **chkdsk** sprawdza dysk oraz wyświetla raport o jego stanie.

CHKDSK [dysk:][[ścieżka]plik] [/F] [/V] [/R] [/X] [/I] [/C] [/L[:rozmiar]] [/B]

[dysk:][[ścieżka] - ustala literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji lub nazwę woluminu.

Plik – tylko dla FAT/FAT32: ustala pliki do sprawdzenia fragmentacji.

/F – naprawiane są błędy na dysku.

/V - na partycjach FAT/FAT32: wyświetlana jest pełne ścieżki i nazwy wszystkich plików na dysku.

/R – znajduje uszkodzone sektory następnie odzyskuje informacje, które można odczytać

/L:rozmiar - tylko NTFS: Zmienia rozmiar pliku dziennika na podaną liczbę kilobajtów. Jeżeli rozmiar nie zostanie podany, wyświetlany jest rozmiar bieżący.

/X – wymuszona jest dezinstalację woluminu, jeżeli jest to konieczne. Wszystkie pootwierane dojścia

/I - tylko NTFS: wykonuje mało dokładne sprawdzenie wpisów indeksu.

/C - tylko NTFS: zostaje pominięte sprawdzanie zapętlenia w strukturze folderów.

/B - tylko NTFS: sprawdza jeszcze raz uszkodzone klastry w woluminie

SUBST

Polecenie **subst** przypisuje ścieżkę do nazwy (literę) dysku. Można je również wykorzystać do tworzenia dysku "Wirtualnego" wykorzystującego folder istniejący na dysku stałym.

SUBST [dysk1: [dysk2:]ścieżka]

SUBST dysk1: /D

dysk1: - ustala dysk wirtualny, któremu przypisuje się ścieżkę.

[dysk2:]ścieżka - ustala dysk fizyczny i ścieżkę, które mają być przypisane do dysku wirtualnego.

/D - usuwa przypisanie.

LABEL

Polecenie **label** wyświetla etykietę woluminu dysku i numer seryjny.

LABEL [dysk:][etykieta]

LABEL [/MP] [wolumin] [etykieta]

dysk: - ustala literę dysku.

Etykieta - ustala etykietę woluminu.

/MP - ustala, że wolumin powinien być traktowany jako punkt instalacji albo nazwa woluminu.

Wolumin - ustala literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji albo nazwę woluminu. W przypadku podania nazwy woluminu użycie przełącznika /MP nie jest wymagane.

ATTRIB

Polecenie **attrib** wyświetla lub zmienia atrybuty plików.

**ATTRIB [+R | -R] [+A | -A] [+S | -S] [+H | -H] [+I | -I]
[dysk:] [ścieżka] [nazwa_pliku] [/S [/D] [/L]]**

+ - ustawia atrybut.

- - czyści atrybut.

R - atrybut pliku tylko do odczytu.

A - atrybut pliku archiwalnego.

S - atrybut pliku systemowego.

H - atrybut pliku ukrytego.

I - atrybut pliku nieindeksowanej zawartości.

[dysk:] [ścieżka] [nazwa_pliku] –ustala czy plik lub pliki, których atrybuty mają być przetwarzane.

/S - analizuje pasujące pliki w katalogu bieżącym oraz wszystkich pod katalogach.

/D - analizuje również katalogi.

/L - pracuje nad atrybutami łącza symbolicznego a nie nad obiektem docelowym łącza symbolicznego

DISKPART

Polecenie ***diskpart*** umożliwia zarządzanie partycjami na dysku.

diskpart [/s <script>] [/?]

/s <script> - używa skryptu programu DiskPart.

/? - wyświetla ekran pomocy.

DISKPART

Przykład: Tworzenie bootowalnego pendrive`a dla systemu plików NTFS.

Aby wykonać polecenie:

1. Uruchom okno konsoli.
2. Wpisz polecenie **diskpart** (uruchom jako administrator).
3. Wpisz polecenie **list disk**
4. Wpisz polecenie **select disk 1** (1 – numer dysku jaki otrzymał pendrive)
5. Wpisz polecenie **clean**
6. Wpisz polecenie **create partition primary**
7. Wpisz polecenie **select partition 1**
8. Wpisz polecenie **active**
9. Wpisz polecenie **format fs=ntfs quick**
10. Wpisz polecenie **assign**

ROBOCOPY

Robocopy jest to narzędzie wiersza poleceń używane do replikacji plików. Narzędzie pomaga w zachowaniu identycznych kopii struktury katalogów na jednym komputerze lub w oddzielnych lokalizacjach sieciowych.

Różnica Robocopy a xcopy:

- Robocopy udostępnia bardziej szczegółowe statystyki niż XCOPY.
- Robocopy działa tylko pod Windows Nt/2000/XP/Vista/7 natomiast XCOPY działa dodatkowo pod Windows 95/98/ME.
- Po skopiowaniu Robocopy nagle kończy pracę bez wyświetlania statystyki zakończonych plików. Natomiast XCOPY najpierw czeka na zakończenie kopiowania plików w toku, potem wyświetla statystyki.
- Robocopy wyświetla procentowy wskaźnik dla kopiowanych plików. XCOPY ma pasek dostępu dla całej pracy (wyświetlany jest tylko dla dużych plików).

ROBOCOPY

ROBOCOPY źródło cel [plik [plik]...] [opcje]

Źródło - katalog źródłowy (napęd:\ścieżka lub \\serwer\udział\ścieżka).

cel - katalog docelowy (napęd:\ścieżka lub \\serwer\udział\ścieżka).

plik - pliki do skopiowania (nazwy/symbole wieloznaczne: domyślnie” *.*”).

Powtarzanie poprzedniego polecenia

Interpreter wiersza poleceń systemu Windows 7 zachowuje listę wszystkich poleceń które zostały wpisane. Można przywołać dowolne wydane wcześniej polecenie, zmienić je i nacisnąć Enter, by je ponownie wykonać. Domyślnie interpreter poleceń pamięta 50 ostatnich poleceń, jakie zostały użyte w danej sesji.

Aby przywołać na ekran poprzednie polecenia skorzystaj z następujących funkcji:

[Strzałka w górę] – przywołuje wcześniejsze polecenie w historii poleceń,

[Strzałka w dół] - przywołuje następne polecenie w historii poleceń,

[Strzałka w lewo] – przechodzi w lewo o jeden znak,

[Strzałka w prawo] - przechodzi w prawo o jeden znak,

[PgUp] – przywołuje najwcześniejsze polecenie w historii poleceń,

[PgDn] – przywołuje najnowsze polecenie w historii poleceń,

[CTRL]+[Strzałka w lewo] – przechodzi w lewo o jedno słowo,

[CTRL]+[Strzałka w prawo] – przechodzi w prawo o jedno słowo,

[Home] – przechodzi na początek linii,

[Esc] – przechodzi na koniec linii,

Klawisze funkcyjne

- [F1] – powtarza kolejno wpisane znaki w ostatnio wprowadzonym poleceniu.
- [F2] - wyświetla okno które prosi o podanie znaku, do którego ostatnio wprowadzony ciąg znaków ma zostać skopiowany, a potem wklejony do bieżącej linii.
- [F3] – powtarza ostatnio wprowadzony wpis do wiersza poleceń
- [F4] - wyświetla okno które prosi o podanie znaku, do którego ma zostać usunięty ostatnio wprowadzony wpis.
- [F5] – wyświetla poprzedni zapis wiersza,
- [F6] – działa jak Ctrl +Z.
- [F7] – wyświetla historię poleceń w podręcznym menu,
- [F8] – wyświetla polecenia rozpoczynające się od znaków obecnych w bieżącym poleceniu.
- [F9] – wyświetla okno z prośbą o podanie numeru linii poleceń. Cyfra 0 oznacza polecenie pierwsze które zostało wprowadzone.
- [Alt]+[F7] – czyści historię poleceń.

Ćwiczenia

1. Zmień tytuł wiersza poleceń na tekst,, Proszę czekać trwa formatowanie dysku C: ”
2. Uruchom konsolę tak, aby były wyświetlane czerwone napisy na białym tle.
3. Utwórz plik i nadaj mu atrybuty.
4. Wyświetl datę i godzinę systemową.
5. Zdejmij z pliku atrybuty które nadałeś.
6. Utwórz katalog i usuń go za pomocą polecenia rd lub rmdir.
7. Wyświetl zawartość pliku tekstowego.